

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/423/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715212099
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715212099.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňa JUDr. Anna Irikovská v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s. r. o., IČO: 34127798, Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, právne zastúpeného JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany proti žalovanej: K. Z., K.. XX.X.XXXX, O. XXX XX Q. XX, právne zastúpená JUDr. Róbertom Faturom, Advokátska kancelária so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, zaplatenie 2 632,25 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 45,14 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 11. 3. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,29 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.632,25 € s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.418,19 € od 11.03.2015 do 02.04.2015, zo sumy 1.398,19 € od 3.04.2015 do 22.04.2015, zo sumy 1.378,19 € od 23.04.2015 do 24.06.2015, zo sumy 1.358,19 € od 25.06.2016 do 31.07.2015, zo sumy 1.338,19 € od 1.08.2015 do zaplatenia a zmluvného úroku 19,40 % ročne zo sumy 1.418,19 € od 11.03.2015 do 02.04.2015, zo sumy 1.398,19 € od 3.04.2015 do 22.04.2015, zo sumy 1.378,19 € od 23.04.2015 do 24.06.2015, zo sumy 1.358,19 € od 25.06.2016 do 31.07.2015, zo sumy 1.338,19 € od 1.08.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.01.2008 bola uzavretá medzi žalovanou a Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluva o splátkovom úvere č. 0363577933, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej úver 50.000,- Sk, s pevnou úrokovou sadzbou 19,4 % ročne. Žalovaná sa úver zaviazala splácať po 1.360,- Sk počnúc dňom 10.02.2008. Dňa 25.09.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanej postúpená na žalobcu. Oznámením zo dňa 7.10.2014 upovedomila Slovenská sporiteľňa, a.s., žalovanú, že postúpila vymáhanú pohľadávku na žalobcu. Dňa 19.03.2015 uzavrela žalovaná so žalobcom dohodu o splátkach, v ktorej žalovaná uznala svoj záväzok voči žalobcovi vyplývajúci z uvedenej zmluvy o úvere čo do dôvodu i výšky. Ku dňu 10.03.2015 bola pohľadávka žalobcu vo výške 2.712,25 € a pozostávala z istiny 1.418,19 €, úroku 495,88 € a úroku z omeškania 798,18 €. Žalovaná prehlásila, že si je vedomá, že dlžná suma sa úročí úrokom 19,4 % ročne a úrokom z omeškania 8 % ročne. Tiež sa dohodli, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky stráca výhodu splátok a je povinná zaplatiť celý dlh do 10 dní od dátumu splatnosti neuhradenej splátky. Po uzatvorení dohody, realizovala žalovaná 4 úhrady, a síce: dňa 2.04.2015 sumu 20,- €, dňa 22.04.2015 sumu 20,- €, dňa 24.06.2015 sumu 20,- € a dňa 31.07.2015 sumu 20,- €. Po zohľadnení úhrad je dlh žalovanej ku dňu 10.03.2015 vo výške 2.632,25 € a pozostáva z istiny 1.338,19 € a príslušenstva 1.294,06 €. Výzvou na plnenie dohody o splátkach zo dňa 26.10.2015 bola žalovaná vyzvaná, aby doplatila splátky za máj, august, september 2015, na ktorú výzvu žalovaná vôbec nereagovala, čím stratila výhodu splátok a bola povinná uhradiť celú dlžnú sumu.

2. Pretože mal súd nárok žalobcu za preukázaný, vyhovel mu platobným rozkazom č.k. 8C/423/2015-32 zo dňa 27.05.2016. Proti tomuto platobnému rozkazu bol včas podaný odpor. V odpore žalovaná uviedla, že medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Uzatvorením dohody o splátkach a uznania záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka sa žalobca snažil obchádzať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, ktoré je nutné v tomto prípade použiť rovnako ako ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázala na ust. § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak niekto písomne uzná svoj dlh čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Žalovaná je spotrebiteľ a nie je znála práva a samotná dohoda neobsahuje zmienku o tom, že záväzok je premlčaný, teda podľa nej nedošlo k prerhnutiu plynutia premlčacej doby. Podľa žalovanej je uznanie premlčaného záväzku neplatné. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie NS SR zo dňa 25.03.2010 sp.zn. 1Cdo 197/2009. Vzhľadom na uvedené vzniesla žalovaná námietku premlčania.

3. Súd prejednal vec na pojednávaniach dňa 15.08.2016 a 2.09.2016, vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, odporu, vyjadrení účastníkov konania, dohody o splátkach a uznania záväzku v zmysle § 323 Obchodného zákonníka, oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka, výzvy na zaplatenie pohľadávky, výzvy na plnenie dohody o splátkach zo dňa 26.10.2015, zmluva o splátkovom úvere č. 0363577933, prehľadom úhrad realizovaných žalovanou, amortizačnou tabuľkou - plánom splátok, obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., vylúchom strán a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

4. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0363577933 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere č. 0363577933 dňa 28.01.2008. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,- Sk (1659,70 €), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 60 splátkami po 1.360,- Sk (45,14 €) mesačne. Tiež sa zaviazala uhradiť spracovateľský poplatok 500,- Sk (16,60 €) a platiť poplatok za správu úveru 60,- Sk (1,99 €). Splatnosť prvej splátky bola 10.02.2008 a splatnosť poslednej splátky bola 10.01.2013.

5. Dňa 7.10.2014 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej, že svoju pohľadávku voči nej postúpila na žalobcu.

6. Dňa 19.2.2015 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

7. Z predloženej dohody o splátkach a o uznaní záväzku v zmysle § 323 Obchodného zákonníka z 10.03.2015 súd zistil, že žalovaná uznala svoj dlh vo výške 2.712,25 €, ktorý pozostával z istiny 1.418,19 €, úroku 495,88 € a úroku z omeškania 798,18 €, tiež prehlásila, že sa jej záväzok úročí úrokom 19,40 % ročne a úrokom z omeškania 8 % ročne z nesplatenej časti istiny. Tiež sa dohodli, že do 29.02.2016 bude žalovaná splácať svoj dlh po 20,- € mesačne a vo februári mala žalovaná kontaktovať žalobcu za účelom dohodnutia zvýšenia mesačných splátok. Zároveň sa dohodli, že žalovaná stratí výhodu splátok v prípade nezaplatenia čo i len jedinej splátky.

8. Dňa 26.10.2015 bola žalovaná vyzvaná, aby plnila dohodu o splátkach, pretože neuhradila splátky za máj, august a september 2015. Preto vyzval žalovanú, aby do 10 dní od doručenia výzvy uhradila dlžné splátky.

9. Žalovaná v odpor namietala platnosť uznania záväzku a vzniesla námietku premlčania.

10. K odporcu žalovanej právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 15.08.2016 uviedol, že uznanie dlhu spĺňa všetky náležitosti predpokladané zákonom, najmä písomnú formu a presnú identifikáciu záväzku. Vzhľadom k tomu, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 10.01.2013, uznaný dlh ešte nebol premlčaný. Dohoda o splátkach a o uznaní záväzku bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, pretože v tom čase ešte súdy akceptovali, že to je absolútny obchod. Namietol tvrdenia žalovanej, že si uplatňuje úroky z omeškania z úrokov z omeškania, pretože si ich uplatňuje len z istiny.

11. Právny zástupca žalovanej uviedol, že zotrváva na podanom odpore a naďalej namietala premlčanie minimálne jednotlivých splátok, ku ktorým sa ale nevie bližšie vyjadriť, lebo nemá zmluvu o úvere.

Nadalej trval na tom, že si žalobca uplatňuje úrok a úrok z omeškania z úroku, čo vyplýva zo žaloby konkrétne z čl. 3 odsek prvý.

12. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 2.09.2016 uviedol, že odo dňa splatnosti prvej splátky do dňa postúpenia pohľadávky žalovaná uhradila celkom sumu 1.936,88 €. Splátky povinnej boli započítané nasledovne: na istinu 895,82 €, na úroky 726,78 €, poplatky 111,56 €, úroky z omeškania 202,71 €. Po postúpení pohľadávky dňa 25.09.2014 a po uzatvorení dohody o splátkach medzi žalobcom a žalovanou dňa 19.03.2015 realizovala žalovaná 4 úhrady á 20,- € a to v dňoch 02.04.2015, 22.04.2015, 24.06.2015 a 31.07.2015. Ku dňu 10.03.2015 bola pohľadávka žalovanej 2.712,25 € a pozostávala z istiny 1.418,19 €, príslušenstva 1.294,06 € (úroky 1.017,47 €, úroky z omeškania 276,59 €). Žalobca v tomto podaní tiež uviedol, že v podanej žalobe došlo k chybe v písaní, keď vyčíslili úrok vo výške 495,88 € a úrok z omeškania vo výške 798,18 €. Kapitalizovaná istina sa úhradami žalovanej znížila na sumu 1.338,19 €. Kapitalizovaná istina pozostávala z nezaplatených čistých istiny 763,87 €, nezaplatených úrokov kapitalizovaných do istiny 453,79 € a poplatkov 120,53 €. Výška čistých istiny bola vypočítaná ako rozdiel medzi vyplatenou istinou a úhradami žalovanej započítanými na istinu. Medzi Slovenskou sporiteľňou a žalovanou bolo dohodnuté zložené úročenie úveru, kapitalizácia úrokov a poplatkov, ako to vyplýva z bodu 5.5.7.1 úverových podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Preto sa zmluvne dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli uhradené včas, pripočítavali k istine v deň ich splatnosti, čím sa stávali jej súčasťou. Týmto spôsobom sa včas neuhradené poplatky a úroky pripočítavali k istine iba do prechodu na nový bankový systém, teda do 14.10.2011. Od uvedeného dátumu sa úroky začali vyčíslovať samostatne. Zložené úročenie predstavuje najčastejšiu formu úročenia v EÚ, pretože najlepšie zohľadňuje faktor času a reálnu hodnotu peňazí. Žalobca poukázal aj na bod 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Poukázal aj na vzor návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu, ktorý akceptuje kapitalizáciu úrokov, čo vyplýva z vysvetliviek k vyčísleniu úrokov, kde je uvedené: „kapitalizácia úrokov sa vzťahuje na situáciu, keď sa nahromadené úroky pridávajú k istine. Poplatky vo výške 120,53 € boli vyčíslené v súlade s platným sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. ku dňu 11.11.2011. Príslušenstvo pohľadávky 1.294,06 € pozostávalo z úrokov 1.017,47 €, vyčíslených z dlžnej istiny za obdobie od 12.11.2011 do 10.03.2015 pri úročení úrokom 19,4 % ročne. Úroky z omeškania 276,59 € boli vyčíslené ako súčet čiastkových úrokov z omeškania počítaných zo splatnej istiny za príslušný mesiac v období od 15.10.2013 do 10.03.2015. Žalobca uviedol, že od žalovanej vymáha 21. nezaplatených splátok úveru, a to za obdobie od 10.5.2011 do 10.1.2013, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca.

13. Žalobca spolu s vyjadrením predložil aj prehľad úhrad realizovaných žalovanou (č.l. spisu 53). Podľa prehľadu zaplatila žalovaná v období od 31.01.2008 do 15.12.2008 jednotlivými splátkami tam uvedenými celkom sumu 15.127,80 Sk, čo je 502,15 €. Následne uhradila žalovaná v období od 10.01.2009 do 31.7.2015 jednotlivými tam uvedenými splátkami zaplatila celkom sumu 1.514,73 €. Za obdobie od 31.1.2008 do 31.7.2015 tak celkovo žalovaná zaplatila 2.016,88 €.

14. Na pojednávaní dňa 7.09.2016 doplnil právny zástupca žalobcu, že žalovaná síce popiera výšku celkových nákladov spojených s úverom, no neuvádza, aké právne následky z toho vyplývajú v súvislosti s podanou žalobou. Podľa žalobcu by malo mať uznanie právne následky aspoň k nepremičaným splátkam. Nakoľko uznanie dlhu bolo vykonané dňa 19.03.2015, uznanie má právne následky ku všetkým splátkam splatným od 19.03.2012.

15. Právny zástupca žalovanej na uvedenom pojednávaní poukázal na to, že predmetné uznanie záväzku zo dňa 19.03.2015 nebolo a nie je účinné, z dôvodu, že dlžník - žalovaná, nemala vedomosť o premlčaní. Aj rozčlenenie dlžnej sumy v čl. 1 bod 3 v danom dokumente nekorešponduje s uplatneným dôvodom žalovanej sumy. V nadväznosti na uvedené teda ani nemohol byť zrejmy dôvod uznávaného záväzku. V nadväznosti na uvedené má za to, že premlčaná je celá istina uplatnená žalobcom, ktorú si uplatnil ako 21 nezaplatených splátok splatných od 10.05.2011, z čoho je zrejmé, že premlčacia doba takto uplatnenej istiny uplynula dňa 10.05.2014, teda pred uznaním záväzku žalovanou. V časti uplatnených úrokov má žalovaná za to, že tu premlčacia doba uplynula 11.11.2014, čo vyplýva z vyjadrenia žalobcu, v ktorom tento uvádza, že kapitalizované úroky boli uplatnené do 11.11.2011. Rovnaký skutkový a právny stav sa uplatní aj pri poplatkoch vo výške 120,53 €. Čo sa týka úrokov, je žalovaná toho názoru, že žalobca má na ne právo len do dňa splatnosti celého úveru, teda do 10.01.2013. K samotnému uznaniu záväzku žalovanou uviedol, že žalovaná je osobou zákona neznalou, a teda nevedela o tom, že uznáva premlčaný dlh.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

22. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

23. Podľa § 323 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

24. Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

25. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.), uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €), ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť 60 splátkami po 1.360,- Sk (45,14 €), teda celkom mala zaplatiť sumu 81.593,26 Sk (2.708,4 €).

26. Uvedenú zmluvu považoval súd za zmluvu spotrebiteľskú, pretože niet sporu o tom, že poskytovanie úverov je predmetom podnikania právneho predchodcu žalobcu, no z predloženej zmluvy nevyplýva, že

by ju žalovaná bola uzavrela v súvislosti s predmetom jej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Na spotrebiteľskej povahe uvedenej zmluvy sa nezmenilo nič ani tým, že došlo neskôr k postúpeniu pohľadávok, ktoré z tejto zmluvy vznikli. Žalovaná nepreukázala, koľko z úveru uhradila, no z tvrdení žalobcu vyplýva, že uhradila celkom sumu 1.514,73 €. Pohľadávku voči žalovanej postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu.

27. Žalobca za účelom zabezpečenia svojej pohľadávky, uzavrel so žalovanou dohodu o uznaní záväzku podľa Obchodného zákonníka. Túto ale považuje súd za absolútne neplatnú. V prvom rade poukazuje súd na to, že táto bola uzavretá podľa § 323 Obchodného zákonníka, no súd považoval voľbu Obchodného práva za konanie veriteľa, ktorého cieľom bolo znížiť úroveň ochrany poskytovanej žalovanej normami Občianskeho práva. Súd podotýka, že len 21 dní po tom, ako svoj dlh žalovaná uznala, nadobudlo účinnosť ustanovenie § 52 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka, ktoré vyslovene prehlasuje, že na spotrebiteľské vzťahy sa vždy prednostne použijú normy Občianskeho práva. Avšak samotné zvolenie si Obchodného zákonníka ako právneho predpisu, podľa ktorého sa bude spravovať uznanie dlhu, hoci k uznaniu došlo pred účinnosťou citovaného ustanovenia, považoval súd za neprijateľnú podmienku, pretože spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože Obchodný zákonník na rozdiel od Občianskeho nevyžaduje, aby dlžník mal vedomosť o tom, že uznaný dlh je premlčaný. Súd prihliadol na fakt, že dohoda bola vopred pripravená žalobcom. V samotnej dohode o uznaní dlhu sa zmienka o premlčaní nenachádza. Nie je tu ani poučenie o tom, že uznaním dlhu začne plynúť nová premlčacia doba, aj keď pri uznaní podľa Obchodného zákonníka je to doba 4-ročná. Súd predpokladá, že práve uznanie záväzku, o premlčaní ktorého žalovaná nevedela, bolo hlavným cieľom podpísania tejto dohody podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pretože následne by sa posilnila vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu, ktorý by nemusel riskovať prehru v spore, ak by žalovaná vzniesla námietku premlčania. Zároveň by sa aj predĺžilo trvanie premlčacej doby nároku, ktorý má žalobca proti žalovanej. Uznaním dlhu by totiž začala plynúť aj nová premlčacia, čo by malo za následok zhoršenie postavenia žalovanej ako spotrebiteľky v tom, že by sa predĺžila doba, po ktorú možno voči nej pohľadávku vymáhať súdnou cestou.

Z dohody nevyplýva, že by žalovanej boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená premlčanie dlhu. Súd sa stotožňuje s právnym zástupcom žalovanej, že už zo samotného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že v čase, kedy k uznaniu dlhu došlo, boli už splatné poplatky vo výške 120,53 € a nezaplatené úroky vo výške 453,79 €, oboje vyčíslené do 11.11.2011, teda v čase uznania dlhu už uplynula trojročná premlčacia doba. Rovnako už v tom čase bola premlčaná istina, splatnosť ktorej nastala ešte pred 10.03.2012 (tri roky pred uznaním záväzku). Uznanie dlhu, o premlčaní ktorého žalovaná vedomosť nemala, nemohlo vyvolať právne dôsledky predpokladané ustanovením § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočívajúce v začatí plynutia novej premlčacej doby. Z predloženej dohody o splátkach a uznaní záväzku nevyplýva, že by mala žalovaná vedomosť o tom, že časť sumy, ktorú v tomto dokumente uznala, je premlčaná, preto súd uveril jej tvrdeniu, že o premlčaní vedomosť nemala.

28. Súd tiež dodáva, že predkladanie formulárov s ustanovením o možnosti splácať dlh v splátkach spotrebiteľovi, ktorý si je vedomý porušenia splátkového kalendára, je len snahou veriteľa dosiahnuť predĺženie premlčacej doby bez náležitého objasnenia tohto dôsledku neinformovanému spotrebiteľovi, čo súd vyhodnocuje ako nezodpovedné, nečestné konanie a odporuje zákonnému ustanoveniu § 4 ods. 8 ZOS. Je logické a pochopiteľné, že spotrebiteľia vítajú možnosť splácať dlh v splátkach, a preto uznanie dlhu spolu so splátkovým kalendárom spravidla vždy podpíšu. Takéto praktiky sú zakázané (§ 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa („ZOS“) a navrhovateľ nemôže počítať so súdnou ochranou nečestného konania. Nielenže je tu dôvod na odmietnutie ochrany žalobcovi postupom podľa § 3 ods. 1 OZ, ale aj na záver o neplatnosti právneho úkonu, ako judikoval Krajský súd v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 11Co 37/2012. Žalovaná ako taká nemala záujem na uznaní premlčaného dlhu ani na začatí plynutia novej, premlčacej doby, spoliehala sa na to, že navrhovateľ pri predložení dohody o uznaní dlhu bude postupovať s odbornou starostlivosťou, čo sa v praxi malo prejavovať tak, že by navrhovateľ žalovanej vysvetlil (preukázateľne), aké následky má uznanie premlčaného dlhu vzhľadom k posilneniu vymáhateľnosti dlhu. Žalovaná ako priemerný spotrebiteľ nemala znalosť o tom, že uznaním premlčaného dlhu začína plynúť nová 4-ročná premlčacia doba (posudzované podľa ust. Obchodného zákonníka), resp. 10 ročná premlčacia lehota, pokiaľ by k uznaniu došlo podľa Občianskeho zákonníka.

29. Súd vyhodnotil dané uznanie dlhu ako neplatné z dôvodov vyššie uvedených, preto nemohlo založiť žiadne právne následky spájajúce sa platným uznaním dlhu podľa Občianskeho práva, čo v tomto prípade znamená, že nezačala plynúť ani nová premlčacia doba 10 rokov od momentu uznania.

30. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania, preto sa súd musel zaoberať tým, či jej dlh voči žalobcovi bol, alebo nebol premlčaný. Avšak týmto by sa súd musel zaoberať podľa ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa aj bez toho, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania, pretože v tejto veci sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah. Žaloba bola na tunajší súd doručená dňa 23.12.2015, a pretože je premlčacia doba v tomto prípade tri roky, voči žalovanej sa premlčal nárok na zaplatenie všetkých plnení, splatnosť ktorých nastala pred 23.12.2012, pretože v tomto prípade je premlčacia doba 3 roky, nakoľko v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v prípade spotrebiteľských vzťahov použijú tie ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sú v tomto prípade ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje kratšiu premlčaciu dobu (3 roky) ako Obchodný zákonník (4 roky). Znamená to teda, že premlčané sú všetky uplatnené splátky za obdobie od 10.5.2011 do 22.12.2012. Z plánu splátok - amortizačnej tabuľky vyplýva, že po 23.12.2015 sa splatnou stala len jedna splátka, a síce posledná dohodnutá splátka úveru splatná dňa 10.01.2013 vo výške 45,14 € (1.360,- Sk). Túto splátku súd žalobcovi priznal a vo zvyšnej časti z dôvodu premlčania uplatnený nárok zamietol.

31. Žalobca zároveň žiadal priznať aj zmluvný úrok z nezaplatenej istiny, avšak spolu s istinou sa premlčalo aj právo požadovať z nej úrok. Nepremičaná istina (bez úroku) je len vo výške 42,73 € (1.287,25 Sk - vid' amortizačná tabuľka na č.l. 55 spisu). V tomto prípade uplynutím doby splatnosti nastal stav, v ktorom veriteľ mal právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už žalovaná nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy žalovaná už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba, pretože konečná splatnosť úveru podľa úverovej zmluvy nastala dňom 10.1.2013, po tomto dátume, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov žalovanou. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde žalovaná by bola vystavená všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu včas nevrátila. (pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Vzhľadom na to, že časť žalovanej sumy je premlčaná, je premlčaný aj nárok na úrok z omeškania z premlčanej sumy. Úrok z omeškania zo sumy, so zaplatením ktorej bola žalovaná v omeškaní (jedná sa priznanú nepremičanú splátku), žalobcovi patrí odo dňa nasledujúceho po dni, kedy nastala splatnosť priznanej splátky, t. j. od 10.1.2013. Žalobca si však uplatnil úrok z omeškania až od dňa 11.03.2015 a súd mu preto nemohol priznať úrok z omeškania za dlhšie obdobie, než je uplatnené, teda nemohol prekročiť jeho nárok a prisúdiť mu úrok z omeškania od skoršieho dátumu, než ako ho požaduje. Žalobca požaduje úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, čo je v súlade s právnymi predpismi. Súd mu priznal úrok z omeškania zo sumy 45,14 € odo dňa, od ktorého úrok z omeškania požadoval.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.632,25 € s príslušenstvom, súd mu priznal sumu 45,14 €, to znamená, že mal úspech čo do 1,71 % z predmetu konania. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, to znamená, že žalovaná mala úspech čo do 98,29 %. V tomto rozsahu aj priznal súd žalovanej nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).